

Muinasjutupadjad

PILLE HERMANN

Tikitud padjad viivad mõtted lapsepõlve mängumaale.

Mäletan lapsepõlvest, et vanaema juures oli külalistetuba, kuhu meid, kõige väiksemaid, mängima ei lubatud. Veel mäletan sellest toast, et see oli alati jahedam kui teised ning teadmata põhjusel lõhnas küpsiste järele.

Tuba tunduski selline range, kuhu tegelikult väga ei kippunudki. Kui, siis vaid ühel põhjusel. Nimelt oli seal diivan, mille peal kaks roosilist heegeldatud patja. Oli juhuseid, kui meil õnnestus tuppa hiilida ja need padjad oma mängumaale tassida. Liialdamata võin öelda, et siis oli pidu meie tänavas – oli ju mängimiseks kreemitort padja kujul olemas. Nii mõnigi kord unistasime padjajahile minnes saagist, mis ei olegi enam padi, vaid mille võlur on üleöö värviliste roosidega tordiks muutnud. Meil oli juba varakult kokku lepitud, kes millist värvi roose tordilt süüa tohib.

Roosidega või ilma, kuid sellest ajast on tikitud padjad minu jaoks muinasjutuliselt vahvad, pannes toa lausa särama.

PILLE HERMANN



Efektse tulemuse saab ka väheste toonidega tikkides.



Ristpistetehnikas tikitud padjad on levinuimad.



Muinasjutupadjad pilkupüüdva lilltikandi, multifilmitegelaste või unustuse hõlma vajuva rüüga.



Viiluke lapsepõlve kreemitordipadjast.

Retro on moes. Nõukogude Naise 1980. aasta oktoobrinumbrist pärit padjamuster. Tikkige villasele riidele villaste lõngadega. Musta riide puhul kasutage punaseid või pruune toone.

